

Foreløbig oversættelse.
 Autentisk oversættelse fremkommer senere i
 De europæiske Fællesskabers Tidende.

Rådets forordning (EØF) nr. 803/68 af 27. juni 1968 om varers toldværdi

Rådet For De Europæiske Fællesskaber har -

i medfør af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, især artikel 235,

på forslag af Kommissionen, efter udtalelse af Det europæiske Parlament¹⁾,

efter udtalelse af Det økonomiske og sociale Udvalg²⁾ og

i betragtning af følgende bevæggrunde:

Fællesskabets grundlag er en toldunion.

Oprettelsen af toldunionen er i det væsentlige fastlagt i traktatens afdeling 1, kapitel 1. Dette kapitel indeholder en række præcise bestemmelser, især vedrørende afviklingen af tolden mellem medlemsstaterne, opstillingen og den gradvise indførelse af den fælles toldtarif samt de autonome ændringer og suspensioner af dens satser; ordene »autonome ændringer eller suspensioner af satserne i den fælles toldtarif« i artikel 28 tillader ikke, at denne artikel lægges til grund for bestemmelserne om toldværdien; artikel 27 bestemmer ganske vist, at medlemsstaterne inden udløbet af første etape i fornødent omfang skal foretage en harmonisering af deres lovbestemmelser og administrative bestemmelser på toldområdet, men Fællesskabets organer bemyndiges ikke i denne artikel til at udstede bindende bestemmelser på dette område; en grundig undersøgelse i samarbejde med medlemsstaterne har imidlertid vist, at man på bestemte områder gennem bindende retsfor skrifter fra Fællesskabets side må fastlægge foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på indførelse af en toldlovgivning, der sikrer ensartet anvendelse af den fælles toldtarif.

I medfør af Rådets beslutning af 26. juli 1966³⁾ skal medlemsstaterne fra 1. juli 1968 anvende todsatserne i den fælles toldtarif ved indførelse fra tredjelande af varer, der ikke er opført i traktatens bilag II.

Fællestariffen anvendes fra 1. juli 1968 også ved indførelse af nogle af de i traktatens bilag II opførte varer fra tredjelande, for hvilke der skal opkræves værditold.

Fællestariffen indeholder næsten udelukkende værditoldsatser.

Toldværdien må ansættes efter ensartede regler i medlemsstaterne, for at den toldbeskyttelse, der er tilvejebragt gennem den fælles toldtarif, kan være af samme højde inden for hele Fællesskabet, og således, at enhver forskydning af omsætning og virksomhed samt enhver konkurrenceforvridning, der kan skyldes forskelle mellem de enkelte staters bestemmelser, undgås.

Også enhver forskydning af toldindtægter må forhindres og i givet fald fjernes.

Det er nødvendigt, at der ved opkrævning af told efter den fælles toldtarif sikres importørerne en ensartet behandling.

Medlemsstaterne er kontraherende parter i konventionen om ansættelse af varers toldværdi, der undertegnedes i Bruxelles den 15. december 1950 og trådte i kraft den 28. juli 1953. Denne konvention tager de principper for værdiansættelse i betragtning, som indeholdes i den Almindelige Overenskomst om Told og Handel (GATT). Konventionen om ansættelse af varers toldværdi har som bilag en definition af toldværdien og forklarende bemærkninger; disse bilag udgør en integrerende del af konventionen.

I henhold til artikel II i konventionen om ansættelse af varers toldværdi er de kontraherende parter forpligtet til at optage denne definition i deres interne lovgivning. I henhold til artikel IV kan enhver kontraherende part imidlertid foretage tilpasninger af definitionens tekst ved i denne at optage de bestemmelser fra de forklarende bemærkninger, som den anser for nødvendige, og give teksten den juridiske udformning, der er nødvendig for dens anvendelse i den pågældende parts interne lovgivning, om fornødent ved tilføjelse af supple-

¹⁾ EFT. Nr. C 55 af 5.6.1968, s. 34.

²⁾ EFT. Nr. C 58 af 13.6.1968, s. 1.

³⁾ EFT. Nr. 165 af 21.9.1966, s. 2971/66.